

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

1) Jordbruks- och skogsbruksmark

1.1 Allmänt

I ungersk rätt tillämpas strikta regler för förvärv av jordbruks- eller skogsbruksmark. Dessa begränsningar gäller även förvärv med anledning av arv, oavsett om marken ärvs av ungerska medborgare, medborgare i andra medlemsstater eller utlänningar. Bestämmelserna om begränsningar återfinns i följande två lagar:

Lag CXXII från 2013 om köp och försäljning av jordbruks- och skogsbruksmark (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény*) (nedan kallad *marktransaktionslagen*).

Lag CCXII från 2013 om olika bestämmelser och övergångsåtgärder avseende lag CXXII från 2013 om köp och försäljning av jordbruks- och skogsbruksmark (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény*) (nedan kallad *2013 års lag om övergångsåtgärder*).

Dessa regler är mycket komplexa, men de viktigaste bestämmelserna kan sammanfattas enligt följande.

1.2 Fast egendom som omfattas av begränsningarnas materiella tillämpningsområde

De lagstadgade begränsningarna rör "*jordbruks- och skogsbruksmark*". Enligt 5.17 § i marktransaktionslagen omfattar begreppet "*jordbruks- och skogsbruksmark*" (*jordbruksmark*)

alla markområden som har registrerats för ett av följande användningsområden i fastighetsregistret: åker, vinstocker, trädgård, äng, betesvall (gräsmark), vass, skog och skogsmark (oavsett om marken är belägen i ett stadsområde eller på landsbygden), och markområden som registrerats som områden där odling inte längre bedrivs och i fastighetsregistret registrerats som "område registrerat som skog i den nationella skogsbruksdatabasen".

1.3 Begränsningar som påverkar förvärv av äganderätt genom arv

I marktransaktionslagen behandlas arv enligt den legala arvsordningen (intestatarv) och arv enligt en testamentarisk arvsordning på olika sätt vid förvärv av äganderätt till jordbruksmark. De begränsningar som beskrivs i lagen gäller endast förvärv enligt en testamentarisk arvsordning och inte för förvärv av jordbruksmark enligt den legala arvsordningen.

I enlighet med 8.1 § i 2013 års lag om övergångsåtgärder betraktas ett förvärv där en testamentarisk arvinge blir arvinge enligt lag – i avsaknad av ett testamente och förutsatt att andra arvingar har utestängts från arvet – också som ett förvärv av äganderätten enligt den legala arvsordningen när det gäller tillämpningen av begränsningarna om förvärv av äganderätt.

1.3 Begränsningar som påverkar förvärv av äganderätt genom överlåtelse genom testamente

a) Myndighetens tillstånd krävs

Om testatorn har förordnat om äganderätten till jordbruksmark i ett testamente, behövs det, för att göra det möjligt för den arvinge som anges i testamentet att förvärva äganderätten, ett godkännande från en offentlig myndighet (ett förvaltningsorgan på jordbruksområdet) (34 § i marktransaktionslagen). Under godkännandeförfarandet fastställer förvaltningsorganet

huruvida arvingen har rätt att förvärva marken,

att testamentet inte resulterar i att en begränsning avseende förvärv av äganderätt åsidosätts eller kringgås.

b) Begränsningar avseende förvärv av jordbruksmark

I marktransaktionslagen behandlas enskilda kategorier av juridiska enheter olika när det kommer till deras rätt att förvärva mark. Följande kategorier kan urskiljas i detta avseende:

i) Juridiska enheter som inte under några omständigheter får förvärva äganderätt till jordbruksmark

Dessa innefattar

utländska fysiska personer (medborgare i medlemsstaterna ingår inte i denna definition),

utländska stater (eller deras regioner, lokala myndigheter eller något av deras organ),

inhemska eller utländska juridiska personer (med ett fåtal undantag).

Undantag: förbudet för juridiska personer att förvärva jordbruksmark genom ett förordnande om egendom efter ett dödsfall gäller inte kyrkor (eller deras organisationer, institutioner eller enheter som är juridiska personer enligt kyrkans egna kyrkoregler).

ii) Personer som omfattas av definitionen av "jordbrukare"

Begreppet "jordbrukare" definieras i 5.7 § i marktransaktionslagen. Fysiska personer som är ungerska medborgare eller medborgare i en annan medlemsstat som har registrerats av de behöriga myndigheterna i ett officiellt register för detta ändamål omfattas av denna definition. De villkor som anges i lagen måste vara uppfyllda för att personer ska kunna registreras (kvalifikationer som specialist inom jordbruk eller skogsbruk, certifierad jordbruks- eller skogsbruksverksamhet och intäkter från sådan verksamhet).

För denna kategori av personer är den övre gränsen för den jordbruksmark som de får äga – den "*övre gränsen för markförvärv*" – 300 hektar. Detta måste innebära det markområde som den berörda personen redan äger eller har nyttjanderätt till (16.1 § marktransaktionslagen).

iii) Fysiska personer som inte är "jordbrukare", men som är medborgare i Ungern eller en annan medlemsstat

Personer i denna kategori får förvärva äganderätten till jordbruksmark om den del av jordbruksmarken som de är i besittning av – tillsammans med den del av jordbruksmarken som de vill förvärva – inte överstiger 1 hektar (10.2 § i marktransaktionslagen).

Undantag: ovannämnda begränsning gäller inte förvärv mellan nära släktingar. Den övre gränsen för markförvärv på 300 hektar gäller även i sådana fall (10.3 och 16.1 §§ i marktransaktionslagen).

Vid tillämpningen av ovannämnda bestämmelser omfattas följande personer av definitionen av "*medborgare i en medlemsstat*" (5.24 § i

marktransaktionslagen):

En medborgare i en EU-medlemsstat (annan än Ungern).

En medborgare i en stat som är part i EES-avtalet.

En medborgare i en stat som behandlas på samma sätt som ovanstående personer på grundval av ett internationellt fördrag.

1.3.2 Förvärv av äganderätt enligt den legala arvsordningen

Ovannämnda begränsningar (punkt 1.3.1) gäller inte förvärv av jordbruksmark enligt den legala arvsordningen. En person som skulle utestängas från att förvärva jordbruksmark i Ungern enligt en testamentarisk arvsordning (eller genom förvärv mellan levande personer) (t.ex. någon som inte är medborgare i en medlemsstat) kan således förvärva en sådan äganderätt enligt den legala arvsordningen.

2) Skjutvapen och ammunition

2.1 Allmänt

Enligt ungersk rätt får skjutvapen och ammunition endast erhållas om mottagaren har licens för skjutvapen. Följande lagstiftning innehåller bestämmelser om innehav av skjutvapen:

Lag XXIV från 2004 om skjutvapen och ammunition (*a löfegyverekről és löszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény*) (nedan kallad *lagen om skjutvapen*).

Regeringsdekret nr 253/2004 av den 31 augusti 2004 om vapen och ammunition (*a fegyverekről és löszerekről szóló 253/2004. Korm. rendelet*) (nedan kallat *vapendekretet*).

Inrikesministrernas dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004 om skjutbanor, offentliga myndigheters förvaring av skjutvapen och ammunition och de teoretiska kunskaper och praktiska färdigheter som krävs för att inneha skjutvapen (*a lötereokról, a löfegyverek, löszerek hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. BM rendelet*).

Föreskrift nr 2/2016 av den 7 januari 2016 från chefen för den nationella polisen om offentliga myndigheters förvaring, försäljning, överlåtelse, bortscaffande, inlämning utan ersättning och destruktion av skjutvapen (*a löfegyverek hatósági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2006. ORFK utasítás*).

2.2 Tillgångar som omfattas av begränsningarnas materiella tillämpningsområde

De lagstadgade begränsningarna rör "skjutvapen och ammunition". Enligt 2.16 och 2.22 §§ i lagen om skjutvapen avses med *skjutvapen*: varje bärbart vapen eller luftvapen från vilken en projektil i ett solitt material kan skjutas med en utgångsenergi på över 7,5 joules, *ammunition*: varje patron som består av en projektil, krut och en tändsats och är förmonterad i en enda hylsa.

2.3 Begränsningar som påverkar förvärv av vapen genom arv

Enligt 14.1 och 14.2 §§ i inrikesministrernas dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004 får en innehavare av en licens för skjutvapen – efter att *boutredningen har avslutats* – begära att skjutvapnet och/eller ammunitionen ska säljas av en vapenhandlare,

överlämnas till en person eller organisation som har tillstånd att förvärva vapnet eller ammunitionen, bortscaffas eller destrueras, eller inlämnas utan ersättning.

Om arvingen underlåter att göra något av ovanstående får polisen destruera det förvarade skjutvapnet och/eller ammunitionen eller överlämna dessa till en vapenhandlare för försäljning, efter att en vapenexpert har gjort en värdering. Intäkterna från försäljningen av skjutvapnet och/eller ammunitionen ska betalas till ägaren, efter avdrag för de kostnader som uppkommit i samband med försäljningen.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Ja (när det gäller var och en av ovannämnda tillgångar).

När det gäller jordbruks- och skogsbruksmark (jordbruksmark) anges olika ekonomiska, familjemässiga och sociala skäl redan i ingressen till marktransaktionslagen (som t.ex. byars möjlighet att behålla sin befolkning, förbättra lokalbefolkningens åldersstruktur, förbättra sysselsättningen på landsbygden, säkerställa stabil drift av små gårdar osv.). Detta visar tydligt att lagstiftarens avsikt är att de begränsningar som anges i marktransaktionslagen ska tillämpas i varje ärende, oavsett vilkens stats lag som reglerar arvskiftet.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

1) Jordbruks- och skogsbruksmark

Ja.

Om den notarius publicus som genomför boutredningen under utredningen upptäcker att kvarlåtenskapen inbegriper jordbruks- eller skogsbruksmark (jordbruksmark), och testatorn har förordnat om sådan mark i sitt testamente, skickar han eller hon testamentet till det förvaltningsorgan för jordbruksfrågor som är behörigt för det område där marken är belägen. Detta organ är behörigt att officiellt godkänna äganderätten till jordbruksmarken (34 § i marktransaktionslagen). I så fall avbryter notarius publicus boutredningen tills förvaltningsorganet i jordbruksfrågor har fattat sitt beslut (71.2 § d i lag XXXVIII från 2010 om boutredningar).

Under godkännandeförfarandet fastställer förvaltningsorganet

huruvida arvingen har rätt att förvärva marken,

att testamentet inte resulterar i att en begränsning avseende förvärv av äganderätt åsidosätts eller kringgås.

Förvaltningsorganet för jordbruksfrågor meddelar även sitt beslut om godkännande till notarius publicus. Om förvaltningsorganet inte godkänner arvingens förvärv av äganderätten till marken ska denna del av testamentet anses ogiltig (34 § i marktransaktionslagen). I ett sådant fall är bestämmelsen i testamentet således ogiltig i rättsligt hänseende, vilket notarius publicus måste ta hänsyn till. Överlåtelsen av den aktuella delen av den berörda kvarlåtenskapen (den aktuella jordbruksmarken) till den arvinge som i ett testamente har getts rätt till marken kan således inte fastställas (71.6 § i lag XXXVIII från 2010 om boutredningar).

Förvaltningsorganets arbetsuppgifter utförs av de lokala regeringskontoren.

2) Skjutvapen och ammunition

Ja.

Enligt 13 § i inrikesministeriets dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004 ska, om en person som har licens för skjutvapen avlider, alla vapen och all ammunition omedelbart anmälas till polisen av den person som är i besittning av vapnen och ammunitionen. Den personen måste också se till att de förvaras på ett säkert sätt tills polisen anländer. Polisen tar hand om och förvarar de anmälda vapnen och den anmälda ammunitionen och upprättar en rapport om sina åtgärder.

Enligt kapitel III i föreskrift nr 2/2016 av den 7 januari 2016 från chefen för den nationella polisen ska polisen efter att ha tagit hand om vapnen och ammunitionen

skriftligen meddela den ansvariga tjänsteman vid den avlidne licensinnehavarens lokala myndighet som upprättade bouppteckningen (bouppteckningsmannen) att skjutvapnen och ammunitionen är i myndigheternas förvar,

samtidigt begära att skjutvapnen och ammunitionen ska föras upp i bouppteckningen, och begära att informeras om vilken notarius publicus som kommer att leda boutredningen.

Polisen informerar skriftligen den notarius publicus som genomför boutredningen var skjutvapnen och ammunitionen finns och begär att den godkända boutredningen ska vidarebefordras till polisen efter avslutad boutredning.

Efter avslutad boutredning översänder notarius publicus därför boutredningen till polisen. På grundval av den godkända boutredningen informerar polisen arvingen att han eller hon inom 180 dagar kan begära att skjutvapnen eller ammunitionen ska säljas av en vapenhandlare eller överlåtas till en person eller organisation som har tillstånd att förvärva dem, eller får ta initiativ till att göra sig av med, destruera eller lämna ifrån sig skjutvapnen och ammunitionen utan ersättning.

Om arvingen underlåter att använda sig av något av ovanstående alternativ inom den föreskriva fristen får polisen destruera de förvarade skjutvapnen och /eller ammunitionen eller överlämna dem till en vapenhandlare för försäljning, efter att en vapenexpert har gjort en värdering. Intäkterna från försäljningen av vapnen och ammunitionen ska betalas till ägaren, efter avdrag för de kostnader som uppkommit i samband med försäljningen (13 och 14 §§ i inrikesministeriets dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004).

Senaste uppdatering: 02/09/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.